

Výrok rozsudku

1. Spolková republika Nemecko si tým, že odmietla vypočítať, priznať a sprístupniť Komisii Európskych spoločností vlastné zdroje vzťahujúce sa na dovoz vojenského materiálu v období od 1. januára 1998 do 31. decembra 2002, ako aj tým, že odmietla zaplatiť úroky z omeškania po tom, čo nesprístupnila uvedené vlastné zdroje Komisii Európskych spoločností, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 2 a 9 až 11 nariadenia Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 z 29. mája 1989, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 88/376/EHS, Euratom o systéme vlastných zdrojov Spoločností, zmenené a doplnené nariadením Rady (Euratom, ES) č. 1355/96 z 8. júla 1996, a z tých istých článkov nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 z 22. mája 2000, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 94/728/ES, Euratom o systéme vlastných zdrojov spoločností.
2. Spolková republika Nemecko je povinná nahradiť trovy konania.
3. Dánske kráľovstvo, Helénska republika a Fínska republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 296, 26.11.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 15. decembra 2009 — Európska komisia/Talianska republika

(Vec C-387/05) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Dovoz materiálu s dvojakým použitím, civilným a vojenským, oslobodený od cla)

(2010/C 51/05)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Wilms, L. Visaggio a C. Cattabriga, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika (v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, G. De Bellis, avvocato dello Stato)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Dánske kráľovstvo (v zastúpení: J. Bering Liisberg, splnomocnený zástupca), Helénska republika (v zastúpení: E.-M. Mamouna, A. Samonirantou a K. Boskovits, splnomocnení zástupcovia), Portugalská republika (v zastúpení: C. Guerra Santos, L. Inez Fernandes a

J. Gomes, splnomocnení zástupcovia), Fínska republika (v zastúpení: A. Guimaraes-Purokoski, splnomocnená zástupkyňa)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 26 ES a rôznych ustanovení colných právnych predpisov [článku 20 nariadenia Rady (ES) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307), článkov 2, 9, 10 a 17 ods. 1 nariadenia Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 z 29. mája 1989, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 88/376/EHS, Euratom o systéme vlastných zdrojov Spoločností [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 155, s. 1)] a príslušných ustanovení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 (Ú. v. ES L 130, s. 1; Mim. vyd. 01/003, s. 169) — Dovoz materiálu s vojenským a civilným použitím, oslobodený od cla — Odmietnutie vypočítať sumy, ktoré mali byť vybraté a sprístupnené vlastným zdrojom Spoločností

Výrok rozsudku

1. Talianska republika si tým, že oslobodila v období od 1. januára 1999 do 31. decembra 2002 dovoz vojenského materiálu na civilné a vojenské účely od cla, a tým, že odmietla vypočítať, priznať a sprístupniť Komisii Európskych spoločností vlastné zdroje nevybraté z dôvodu tohto oslobodenia, ako aj tým, že odmietla zaplatiť úroky z omeškania, ktoré jej vznikli po tom, čo nesprístupnila Komisii Európskych spoločností tieto vlastné zdroje v stanovenej lehote, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývali jednak z článku 26 ES, článku 20 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, a v dôsledku toho zo Spoločného colného sadzobníka, a jednak z článkov 2, 9, 10 a článku 17 ods. 1 nariadenia Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 z 29. mája 1989, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 88/376/EHS, Euratom o systéme vlastných zdrojov Spoločností, zmenené a doplnené nariadením Rady (ES, Euratom) č. 1355/96 z 8. júla 1996, a z tých istých článkov nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 z 22. mája 2000, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 94/728/ES, Euratom o systéme vlastných zdrojov spoločností.

2. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

3. Dánske kráľovstvo, Helénska republika, Portugalská republika a Fínska republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 22, 28.1.2006.